

Об'явлення Ісуса Христа — Номер п'ять

Ісаїя сорок: Утішайте, утішайте

Jeff Pippenger

2023-10-25

У перших сімнадцяти віршах сорокового розділу Ісаї сто сорок чотири тисячі пророчо показані наприкінці трьох із половиною днів, після того як вони лежали мертвими на вулицях, тоді як світ радів. Усі пророки узгоджуються між собою, і пророчі події, які вони описують, завжди узгоджуються з іншими пророками, бо Бог не є джерелом плутанини.

І духи пророків коряться пророкам. Бо Бог не є Богом безладу, а миру, як у всіх церквах святих. 1 Коринтян 14:32, 33.

Утішитель, якого Ісус пообіцяв послати під час Своєї відсутності, був поміщений у самі перші слова першого ж вірша двадцяти шести розділів, що складають заключну пророчу оповідь Ісаї. «Утішайте, утішайте Мій народ, говорить Бог ваш». Правило першої згадки підкреслює, що наступні двадцять шість розділів слід розуміти у відношенні до досконалого та остаточного сповнення приходу Утішителя.

І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб із вами перебував повік. А Утішитель, Дух Святий, якого Отець пошле в Ім'я Моє, Він навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я вам говорив. Івана 14:16, 26.

Опівнічний клич в історії міллетитів повторюється в історії ста сорока чотирьох тисяч.

Є світ, що лежить у злі, в облуді та омані, в самій тіні смерті,— спить, спить. Хто переживає муки душі, щоб їх розбудити? Який голос може до них дійти? Мою думку було перенесено в майбутнє, коли буде подано сигнал. «Ось Жених гряде; виходьте назустріч йому». Але дехто зволікатиме, щоб придбати олію для поповнення своїх ламп, і запізно вони виявлять, що характер, який представляє олія, не передається. Рев'ю та Геральд, 11 лютого 1896 р.

Поставлено запитання: "який голос може" "пробудити" тих, хто "спить"? Той "голос", що їх пробуджує в сороковому розділі Ісаї, — це "голос", що "волає" в "пустелі".

Промовляйте до серця Єрусалима, і кличте до нього, що його служба звершилася, що його беззаконня прощене; бо він узяв із Господньої руки подвійне за всі свої гріхи. "Голос" того, хто "волає" в пустині. . . . Ісаїя 40:2, 3.

Звістка опівнічного крику також є звісткою пізнього дощу.

«Ви відсуваєте прищестя Господнє занадто далеко. Я бачив, що пізній дощ прийде так само [раптово, як] опівнічний клич і з удесятереною силою». Спалдінг і Маган, 5.

Одним із багатьох символів, що зустрічаються в Слові Божому і представляють звістку пізнього дощу, є символ, який розпізнається за подвоєнням слів чи фраз. Подвоєння слів чи

фраз є символом Опівнічного крику, або звістки пізнього дощу в останні дні. Символіка подвоєння «утішайте» розміщує початок сорокового розділу Ісаї в часі зволікання, коли звістка, представлена як Опівнічний крик із притчі про десять дів, має бути розпізнана, а потім проголошена. Того часу Христос посилає Утішителя, щоб пробудити сплячих дів, які пророчно представлені як такі, що сплять, а в деяких пророчих уривках — як такі, що сплять сном смерті. Перший вірш сорокового розділу Ісаї пророчно розташований через три з половиною символічні дні «після» розчарування 18 липня 2020 року, адже саме тоді Утішитель посилається, щоб пробудити тих, хто спить. Три з половиною дні — це символ пустелі, і саме там «голос» починає «волати».

Одинадцятий розділ Об'явлення, тридцять сьомий розділ Єзекіїля, двадцять п'ятий розділ Матвія, історія міллеритів (разом із тими самими віхами міллеритської історії, які трапляються в кожному реформаторському русі) поєднуються, щоб окреслити «конкретний процес» пробудження сплячих дів. Процес починається тим, що діви засинають у момент розчарування. Період часу зволікання, що почався при розчаруванні, зрештою визнається як час зволікання. Остання частина часу зволікання — це розвиток звістки Опівнічного крику. Коли звістка утверджується, її тоді проголошують, аж доки вона не досягне своєї кульмінації — суду.

Посланець, зображений як «голос» у книзі Ісаї, запитав, яке послання слід було проголосити. Йому символічною мовою було наказано проголосити послання ісламу. Пророче послання ісламу не можна відокремити від недільного закону, який невдовзі буде запроваджено, бо іслам є сурмовою силою, а сім сурм Об'явлення символізують Божий суд над силами, що приймають недільні закони. Цими силами були язичницький Рим у 321 році, символ дракона; папський Рим у 538 році, символ звіра; і недільний закон у Сполучених Штатах, який невдовзі буде запроваджено, — символ лжепророка.

У зв'язку з визначенням того, яке саме послання мав проголошувати «голос», що кликав у пустелі, була й обітниця, що Боже слово ніколи не підводить. «Обітниця й запевнення», що Боже слово ніколи не підводить, міститься в тому самому пророчому контексті, який у книзі Авакума, розділ другий, вірш третій, висловлено так: «наприкінці воно заговорить і не збреше; хоч і забариться, чекай на нього, бо воно напевно прийде, не забариться». Послання ісламу ніколи не зазнає невдачі, воно неодмінно прийде. Останній вірш сорокового розділу Ісаї звертається до тих, хто чекає на видіння в Авакума.

А ті, що надіються на Господа, відновлять свою силу; здіймуться на крилах, немов орли; будуть бігти і не втомляться; будуть ходити і не знеможуть. Ісаїя 40:31.

«Прихована історія» семи громів, яка нині розпечатується, визначає три віхи, а початок і кінець цього ряду позначені розчаруванням. У тій символічній історії є три віхи, розділені двома періодами часу. Розчарування розпочинає час зволікання. Час зволікання веде до скоригованої звістки та пророцтва Опівнічного Крику. Звістка Опівнічного Крику започатковує період проголошення цієї звістки, який приводить до другого розчарування, представленого як суд. Ці три кроки, розділені двома періодами часу, представляють Альфу

й Омегу, як це утворено в єврейському слові «істина».

У тридцять сьомому розділі Єзекіїля Єзекіїль також уособлює «голос» сорокового розділу Ісаї. Голос у сороковому розділі Ісаї запитує: «Що мені вигукувати?» «Голос» у тридцять сьомому розділі Єзекіїля, у сьомому вірші, тоді «пропрокував, як» йому «було наказано».

І пропрокував я, як було мені наказано; і як я пропрокував, зчинився шум, і ось — тремтіння, і кості зійшлися разом, кістка до своєї кістки. І я побачив — аж ось жили та плоть вирости на них, і шкіра покрила їх зверху; але подиху в них не було. Єзекіїль 37:7, 8.

Перше пророцтво Єзекіїля з'єднало кістки й плоть разом, але вони ще не були живі. "Отже," Єзекіїль "пропрокував, як йому" було "наказано" вдруге. Друге пророцтво оживило тіла. Два пророцтва мають прообраз у створенні Адама.

І Господь Бог створив людину з пороку землі, і вдихнув у ніздрі її дихання життя; і стала людина душею живою. Буття 2:7.

Двоступеневий процес оживлення мертвих сухих кісток уперше згадано при створенні Адама, що підкреслює, що Боже пророче Слово є також Його творчою силою. Спочатку Бог «сформував» Адама, і перше пророцтво Єзекіїля з'єднало кістки та тіла, а потім Бог «вдихнув у його ніздрі подих життя; і людина стала живою душею».

Друге пророцтво Єзекіїля було звернене «до вітру», а не до кісток, бо йому було сказано: «Скажи вітрові: „Прийди з чотирьох вітрів, о, подиху, і дихни на цих убитих, щоб вони ожили“». Друге пророцтво Єзекіїля, яке оживляє мертві тіла, так що вони стають могутнім військом, було звернене не до мертвих тіл, а до вітру. Це був наказ вітрові дихнути на тіла. Уперше слово «подих» у Божому Слові згадується при створенні Адама, і там його названо подихом життя, а те, що приносить життя в мертві тіла, приходять із чотирьох вітрів.

Ангели стримують чотири вітри, зображені у вигляді розлюченого коня, що прагне вирватися і пронестися по всій поверхні землі, несучи на своєму шляху руйнування та смерть.

"Невже ми будемо спати на самому порозі вічного світу? Невже ми будемо млявими, холодними й мертвими? О, якби в наших церквах Дух Божий і Його подих були вдихнуті в Його народ, щоб вони стали на свої ноги й жили." Випуски рукописів, том 20, 217.

Два запитання тут такі: чи спатимемо ми, і чи будемо ми мертвими? ... це два вислови, що позначають один і той самий пророчий стан. Послання чотирьох вітрів, які стримуються ангелами, — це послання, завдяки якому подих Божий входить у мертвих і вони встають і оживають. Послання чотирьох вітрів — це послання розгніваного коня ісламу. Послання чотирьох вітрів у книзі Об'явлення — це послання про запечатування. Послання про запечатування в Об'явленні, розділ сьомий, вірші з першого по третій, — це послання, яке вказує, що чотири вітри стримуються, доки не будуть запечатані раби Божі.

І після цього я побачив чотирьох ангелів, які стояли на чотирьох кутах землі, стримуючи чотири вітри землі, щоб вітер не дув ані на землю, ані на море, ані на жодне дерево. І я побачив іншого ангела, що підіймався зі сходу, маючи печать Бога Живого: і він крикнув голосом гучним до чотирьох ангелів, яким було дано шкодити землі й морю, кажучи: Не шкодьте ні землі, ні морю, ані деревам, доки ми не запечатаємо слуг нашого Бога на їхніх чолах. Об'явлення 7:1–3.

Друге пророцтво Єзекіїля було звернене до вітру, і життя, яке вітер приніс тілам, прийшло від вістки чотирьох вітрів. У віршах з восьмого по десятий, у 37-му розділі Єзекіїля, слово, яке подається то як «вітер», то як «дихання», у кожному випадку є тим самим єврейським словом. Бог вдихнув у Адама подих життя, а в Єзекіїля подих життя — це вістка про запечатання ста сорока чотирьох тисяч, що походить від чотирьох вітрів. Ця вістка передає Божу творчу силу тілам, які були зібрані в долині смерті першою вісткою. Вістка чотирьох вітрів — це вістка ісламу, який приносить суд Сполученим Штатам за недільний закон. Це вістка Опівнічного кличу.

Прихована історія семи громів починається з розчарування, що розпочинає час зволікання. В одинадцятому розділі Одкровення, коли 18 липня 2020 року було вбито двох пророків, почався час зволікання. Єзекіїль був серед мертвих, коли Господь запитав Єзекіїля, чи можуть ожити два свідки, які мертві на вулиці.

І була на мені рука Господня, і Він вивів мене Духом Господнім, і поставив мене посеред долини, що була повна кісток. І провів мене довкола них; і ось, їх було дуже багато на поверхні долини, і ось, вони були дуже сухі. І сказав Він до мене: Сину людський, чи можуть ожити ці кістки? І відповів я: О, Господи Боже, Ти знаєш. Єзекіїль 37:1-3.

У сьомому вірші, коли Єзекіїль проголошує перше з двох пророцтв, послання було простим: «О ви, сухі кістки, слухайте слово Господнє». Іван в Одкровенні записує: «Блаженні ті, що слухають слова пророцтва цієї книги». Єзекіїль змальовує мертві сухі кістки як благословених — тих, що слухають повеління Єзекіїля слухати Слово Господнє, а Його Слово — істина. У другому розділі книги Єзекіїля описано досвід тих, хто слухає Боже слово.

І сказав мені: Сину людський, стань на ноги свої, і я говоритиму до тебе. І дух увійшов у мене, коли він говорив до мене, і поставив мене на ноги мої, так що я почув того, хто говорив до мене. Єзекіїль 2:1, 2.

В одинадцятому розділі Одкровення, коли мертві тіла чують Слово Господнє, Утішитель входить у них, і вони стають на ноги. Саме Утішитель ставить їх на ноги.

І через три з половиною дні дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги свої; і великий страх упав на тих, хто бачив їх. Об'явлення 11:11.

Воскресіння мертвих — це перший крок у двохетапному процесі, який виводить їх із могил, щоб вони стали стягом, що підноситься на суді недільного закону. Коли вони стають на

ноги в одинадцятому розділі, "великий страх" охоплює тих, хто їх бачить.

І він від страху перейде до своєї твердині, а його князі злякаються стяга, говорить Господь, у Якого вогонь у Сіоні, а горнило Його в Єрусалимі. Ісаїя 31:9.

Вістка Опівнічного кличу в історії міллеритів була другою частиною другої ангельської вістки. Друга ангельська вістка спричинила відокремлення міллеритів від церков, які тоді було ототожнено з дочками Вавилону, і вірних було покликано вийти та стати разом із міллеритами. Тією вісткою було сформовано «тіло» віруючих, а другим кроком стала вістка Опівнічного кличу, що приєдналася й додала сили другій вістці. Тоді міллерити стали могутнім військом, яке понесло цю вістку, немов приливна хвиля, по всій країні. Цей двоетапний процес — це два голоси Об'явлення вісімнадцятого розділу, і це тотожний процес воскресіння мертвих сухих кісток у Єзекиїля, які були вбиті на вулиці одинадцятого розділу Об'явлення.

Ангели були послані, щоб допомогти могутньому ангелові з неба, і я чув голоси, що, здавалося, лунали звідусіль: «Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб ви не прийняли її пошестей; бо гріхи її сягнули аж до неба, і Бог згадав її беззаконня». Ця звістка, здавалося, була доповненням до третьої звістки й з'єдналася з нею, як опівнічний крик з'єднався зі звісткою другого ангела в 1844 році. Духовні дари, том 1, 195, 196.

Першою віхою в прихованій історії семи громів є розчарування, що починає час зволікання. Час зволікання — це період, представлений як три з половиною дні, що є символом пустелі. Наприкінці сорока років мандрів у пустелі Ісус Навин повів могутнє військо в Обітовану землю. Наприкінці трьох із половиною днів Єзекиїля відводять до долини смерті, і йому кажуть наказати мертвим тілам: «Слухайте Слово Господнє». Єзекиїль — «голос», що кличе в пустелі. Наказ слухати Слово Господнє зводить частини тіла до купи, але вони ще не живі, вони ще не є військом, вони ще не запечатані. «Слово Господнє», яке промовляє Єзекиїль у другому розділі, показує, що коли приходить Утішитель, Божий народ стає на ноги, водночас чуючи Слово Господнє. Христос обіцяв, що пошле Утішителя через три з половиною дні після того, як їх було вбито на вулиці.

Щойно вони встануть на ноги, тіла «які ще не живі» отримають друге пророцтво. «Голос того, хто кличе в пустелі» в Ісаї запитує, яке пророцтво він має виголошувати? «Звістка», яку наказано проголосити і Єзекиїлю, і «голосу» в сороковому розділі Ісаї, — це звістка ісламу. Коли це пророцтво буде виголошене, «Адам» оживає як могутнє військо. Тоді два живі свідки проголошують звістку про суд ісламу над Сполученими Штатами через близьке ухвалення недільного закону. Суд недільного закону — це третя віха прихованої історії семи громів. Коли це сповниться, військо буде піднесене як знамено до неба і буде представлене в чотирнадцятому розділі Одкровення.

"Я маю досвід у першій, другій і третій ангельській вістці. Ангели зображені як ті, що летять посеред неба, проголошуючи світові вістку застереження, яка має безпосередній стосунок до людей, що живуть в останні дні історії цієї землі. Ніхто не чує голосу цих

ангелів, бо вони є символом, який представляє Божий народ, що працює в гармонії з небесним всесвітом. Чоловіки й жінки, просвітлені Духом Божим і освячені через істину, проголошують три вістки у встановленому порядку." Вибрані вісті, книга 2, 387.

Піднесений стяг — це третій ангел, що летить посеред неба, застерігаючи людство від прийняття знака звіра. Могутнє військо продовжує проголошувати це послання світові, аж доки Михаїл не стане і не закінчиться випробувальний час для людства.

Ми продовжимо ці міркування у наступній статті.

А опівночі пролунав крик: Ось жених іде; виходьте назустріч йому. Матвія 25:6.